

carpeti de peste hotare

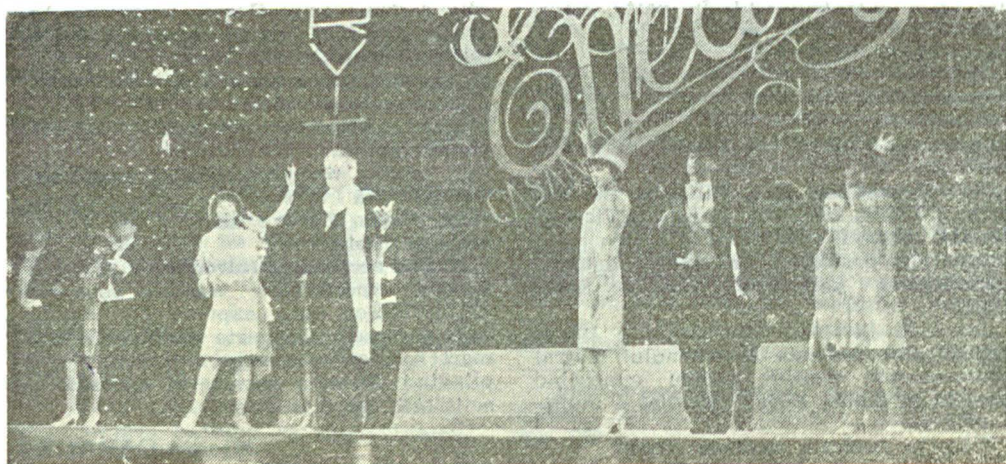
Teatrul „Polski“ din Bydgoszcz

Directorul Teatrului „Polski“ din Bydgoszcz, regizorul Alojzy Nowak, este, într-o oarecare măsură, familiarizat cu dramaturgia românească. Chiar la teatrul său au fost puse în scenă piese de Caragiale, de Mihail Sebastian (**Jocul de-a vacanța** a fost montată acolo de regizorul Constantin Dinischiotu) și de alți autori, citește piesele românești care se traduc în țara vecină și, în 1983, s-a înnoptat la Bydgoszcz dintr-o călătorie în

România cu peste 20 de texte dramatice, pe care un foarte bun cunoscător al limbii noastre, un prieten al teatrului „Polski“, i le-a redat apoi în extrase ample. Cunosător deci, prin efect, și al publicului nostru, el a optat din primul moment, atunci când a fost invitat să regizeze un spectacol la Teatrul Bacovia din Bacău, pentru un „Caragiale al Poloniei“, Aleksander Fredro, „cel mai important autor comic al nostru“, cum spun majoritatea istoricilor și criticilor literari polonezi. Fredro s-a născut în anul 1793, dar opera lui e mereu vie și nu încetează să fie pe gustul publicului. Alojzy Nowak a montat la teatrul din Bacău **Doamnele și husarii**, comedie reprezentativă a acestui dramaturg. Cronicarii teatrali vor comenta spectacolul și își vor spune părerea. Premiera a avut însă un caracter cu totul insolit; a asistat la ea aproape întregul colectiv artistic și tehnic al Teatrului „Polski“, răspunzând astfel invitației organelor culturale băcăuane și, firește, celei a colectivului teatrului băcăuan.

Cum actorii nu se deplasează niciodată fără să ducă în bagajele lor decorul și recuzita spectacolelor la care țin cel mai mult, actorii polonezi au reprezentat în cursul vizitei lor la Bacău trei spectacole cu **Atunci când vor înflori merii** de Agnieszka Osiecka și unul cu satira politică **Cavalerii de Aristofan**. S-au deplasat, de asemenea, în diferite localități pitorești din Moldova, au vizitat monumente istorice și culturale din județul Neamț, au asistat la un spectacol de folclor, au participat la o „masă rotundă“ împreună cu colectivul artistic al Teatrului Bacovia.

Atunci când vor înflori merii (regia Alojzy Nowak) este o frescă istorică contemporană. Poeta Agnieszka Osiecka re-

constituie din fragmente documentare cronica perioadei interbelice și a primilor ani de după război. Moda, reclamele produselor de larg consum, moravurile străzii și ale saloanelor compun imaginea unei Polonii care trece prin crizele economice și prin prăbușirile politice ale anilor '30 în ritm de vals și de tango. După război, oamenii își refac rîndurile, dar revin și vechile moravuri. Speranța în mai bine, simbolizată de anotimpul înnoitor al înfloririi merilor, ridică tonusul existenței. Spectacolul este agreabil, farmecă prin unitatea ansamblului, prin coeziunea dintre dans, muzică și episoadele exclusiv dramatice. Se remarcă actorii Krystyna Bartkiewicz, Kazimierz Kurek, Zbigniew Krezalowski, ca și excelenta echipă de tineri Roma Warmus, Andrej Jakubas, Wiesław Kowalski, Marek Paczek, Jan Tomaszewicz, Andrej Musiał, Josefa Szlanska, Malgorzata Ozimek. Cheia parodică a reprezentației este oferită generos publicului, care pătrunde sensul jocului grav susținut însă cu bucuria de a trăi și a învinge. Decorul (Jerzy Gorazdowski) este inexpressiv, în schimb costumele participă la o adevărată paradă a model de parcursul a două decenii, ceea ce în spiritul și litera acestui spectacol este un fel de a privi, și înfrunța atmosfera în care au loc evenimentele.

Cavalerii de Aristofan (regia Marek Mokrowiecki) a înfrunțat gazdelor o altă fațetă a posibilităților teatrului din Bydgoszcz. Regizorul și-a gândit spectacolul accentuând satira care vizează lașitățile ce netezesc, de obicei, drumul tiranilor. Cei patru interpreți (Wiesław Rudzi, Andrej Jakubas, Andrej Musiał, Piotr Milnerowicz) pun în valoare mesajul piesei cu agilitate spirituală, subtilitate și sarcasm. Un decor sugestiv semnează Marian Fiszer: centrul scenei este ocupat de un material moale în continuă unduire, ca și apele tulburi în care se află și viața socială a cetății disputate de tirani.

Turneul cu cele două spectacole a demonstrat existența la Bydgoszcz a unui teatru sensibil la complexitatea actualității, intrînd cu aceasta într-un dialog de un bun nivel artistic.

Carol ISAC

prezente teatrale romanești peste hotare

Israel

„Mizantropul“
de Molière pus
în scenă
de Silviu Purcărete
la Beer Sheva

Regizorul Silviu Purcărete de la Teatrul Mic a fost invitat de Teatrul Municipal din Beer Sheva (Israel) să monteze piesa Mizantropul de Molière. Premiera a avut loc la 20 aprilie a.c. L-am rugat pe Silviu Purcărete să expună pentru cititorii revistei ideea regizorală și să împărtășească impresii despre munca sa cu actorii și despre atmosfera în care a fost receptat spectacolul.

— Nu sînt nici primul și nici singurul român invitat la Beer Sheva. Înaintea mea, Dinu Cernescu a lucrat aici Lear de Edward Bond și a avut mare succes, și de presă, și de public. După aceea, Cătălina Buzoianu a montat **Maestrul și Margareta**; am văzut spectacolul, era foarte bun; în raport cu cel de la noi, era mai scurt, mai dens, cu alte condiții scenografice. A ținut afișul mai mult de un an. Și tot Cătălina a dat în august premiera cu **Visul unei nopți de vară** de Shakespeare.